

РЕШЕНИЕ

№ 581

гр. София, 03.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова

Елеонора Попова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9053** по описа за **2022** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от процесуален представител на началник група в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи срещу решение № 3294 от 30.08.2022г. по НАХД № 10652/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 20 състав, с което е отменено наказателно постановление (НП) № 21-4332-007628/09.04.2021г., издадено от касатора. С НП на Ц. С. П. е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.119, ал.1 от Закона за движението по пътищата (ЗДП), на основание чл.183, ал.5, т.2 от същия закон. Ответницата не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба. Прокурорът намира, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа

на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че решението е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил. Въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав не споделя.

Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) в случая е съставен за това, че на 19.03.2021 г., в 12.05 часа, Ц. С. П. управлява по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], лек автомобил „Ф. П.“ с рег. [рег.номер на МПС] и на пешеходната пътека на [улица]не пропуска стъпилите на пътеката пешеходци, пресичащи от дясно на ляво. В АУАН е отбелязано то името на посоченото за нарушител лице, че няма възражения и същият е подписан от лицето. Последното не е подало възражение и впоследствие, възможността за което е отбелязана в текста на АУАН, в която му част също е подписан от водача. Въз основа на АУАН било издадено обжалваното НП, като незначителната разлика в отбелязания час на нарушението – „около 12:05“, на следващо място: „около 12:00“ не е от естество да се приеме за съществен порок, засягащ възможността за защита на нарушителя или пречатващ съдебния контрол. Нарушението е еднозначно и безпротиворечиво описано и деянието изцяло съответства на неизпълнение на задължението по чл.119, ал.1 ЗДП, която гласи, че при приближаване към пешеходна пътека водачът на нерелсово пътно превозно средство е длъжен да пропусне стъпилите на пешеходната пътека или преминаващите по нея пешеходци, като намали скоростта или спре. Обстоятелството, че двамата полицейски служители не са успели да възпроизведат подробностите от събитието при изслушването им от съда на 12.04.2022г., не е пречка фактите да бъдат установени съобразно описанието им в АУАН. Не може да бъде споделено изразеното становище в мотивите на районния съд, че разпоредбата на чл.189, ал.2 от ЗДП има приложение в рамките на административното производство, но по смисъла на чл.14,ал.2 от НПК във връзка с чл.84 от ЗАНН в съдебното производство констатациите в АУАН нямат обвързваща доказателствена сила. Цитираното в същите мотиви Постановление № 10/1973 г. на Пленума на ВС не е приложимо в частност относно горепосочената разпоредба на чл.189, ал.2 ЗДП, тъй като същата е в сила от 01.09.1999г. Единият от изслушаните свидетели изрично е заявил, че е подписал акта като свидетел на нарушението и съставяне на АУАН. Преценявани поотделно и в съвкупност, обстоятелствата по делото не разкриват противоречия, годни да обосноват извод за недостатъчна сигурност на установяванията. Правилно е приложена и санкционната норма на чл.183, ал.5, т.2 ЗДП, съгласно която се наказва с глоба 100 лв. водач, който не осигури предимство, когато преминава през пешеходна пътека.

С оглед изхода на делото следва да бъде уважено направеното в касационната жалба искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 2, т.5 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 3294 от 30.08.2022г. по НАХД № 10652/2021г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20 състав, и вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-4332-007628/09.04.2021г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ на Столичната дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Ц. С. П., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата 80 (осемдесет) лева – възнаграждение за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.